

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-128/2026
Central
1-25078091-03-1r-13022026

Judecătoria Soroca, sediul
Judecător: Cristina Botnaru

DECIZIE În Numele Legii

23 aprilie 2026

mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:
Președinte de complet, judecător: Ion Talpa
Judecători: Cristina Prisacari și Viorica Severin

a judecat, în ordine de recurs, recursul avocatului Leșan Nicolae în interesele inculpatei Leșan Varvara declarat împotriva **sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 16 ianuarie 2026** în cauza penală privind condamnarea lui:

Leșan Varvara *****, c/p *****, născută la *****, originară și domiciliată în r-nul *****, studii medii, căsătorită, persoane la întreținere nu are, pensionară, nesupusă militar, fără antecedente penale, cetățeană a Republicii Moldova.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal

Termenul de examinare a cauzei:

În instanța de fond: 03.06.2025-16.01.2026;

În instanța de recurs: 13.02.2026-23.04.2026.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 16 ianuarie 2026, Leșan Varvara a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325

alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în cuantum de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei (douăzeci și cinci mii) lei.

S-a explicat lui Leșan Varvara că în baza art. 64 alin. (3¹) Cod penal este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive și a mijloacelor materiale de probă.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, Leșan Varvara la 08.03.2025, în jurul orei 05:40, după ce a fost stopat de poliție automobilul de model Ford Transit cu numărul de înmatriculare *****, la volanul căruia se afla soțul ei Leșan Serghei, iar ea în calitate de pasageră și după solicitarea ofițerului Serviciului de Patrulare Soroca - Florești Drochia al DP Nord al INSP a IGP, inspector superior *****, care se afla în serviciul de menținere a ordinii publice și patrulare rutieră pe teritoriul raionului Soroca, pe traseul R-14 în s. Rublenița, împreună cu colegul Sochircă Ghenadii, cu automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numărul de înmatriculare *****, de a-i urma la sediul SP Soroca-Florești-Drochia pentru verificarea provenienței mărfii transportate, cunoscând că poliția este o instituție publică specializată a Statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, iar polițistul este un funcționar public cu statut special, persoană publică în sensul art.123 alin. (2) din Cod penal, conștientizând că orice promisiune, oferire sau dare personal sau prin mijlocitor unei persoane publice a unor bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, constituie infracțiune, având intenția de a se eschiva de la verificarea provenienței mărfii transportate la sediul SP Soroca Florești Drochia, acționând premeditat, din proprie inițiativă, intenționând să modeleze comportamentul colaboratorului INSP în sensul de a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției publice deținute și să-l determine pe acesta să ignore obligația funcțională de a verifica proveniența mărfii transportate, a pus pe bancheta din față a automobilului de serviciu, suma de 200 lei MD, patru bancnote cu nominalul de 50 (cincizeci) lei, ca să nu fie verificată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatei Leșan Varvara întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal – coruperea activă, adică *oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Leșan Nicolae în interesele inculpatei Leșan Varvara a contestat-o cu recurs solicitând în acest sens admiterea

recursului, casarea soluției primei instanțe, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi soluții de achitare.

În motivarea recursului, în susținerea obiecțiilor sale, recurentul a trecut în revistă practic același raționament punctat în cadrul pledoariei în cadrul primei instanței (f.d 94-101, vol. II).

Suplimentar, a menționat recurentul că în procesul de analiză și încadrare a faptelor în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, care reglementează infracțiunea de corupere activă, urmează a fi reținute mai multe considerații generale, referitoare la conținutul infracțiunii, elementele constitutive ale infracțiunii, condițiile de existență ale infracțiunii, dovedirea infracțiunii și respectiv consecințe juridice ale acesteia.

Condițiile de existență ale infracțiunii de corupere activă sunt strâns legate de natura relației dintre făptuitor și persoana publică vizată. Aceasta trebuie să fie o persoană care deține o funcție publică, iar fapta de corupere să fie destinată să influențeze modul în care persoana respectivă își îndeplinește atribuțiile legale.

Este important ca fapta să fie comisă în exercitarea atribuțiilor funcției publice, iar promisiunea să fie făcută în contextul unei acțiuni/inacțiuni specifice ce urmează să fie desfășurată de către persoana publică.

Probele pot include mărturiile ale martorilor, documente care să ateste promisiunea făcută, înregistrări audio sau video sau alte dovezi care să demonstreze comportamentul activ al făptuitorului în direcția comiterii infracțiunii de corupere.

În cauza analizată însă, se înțelege că acel probatoriu administrat și acceptat de instanța de fond, nu a fost suficient, veridic și concludent pentru a susține acuzația penală, toate dubiile existente urmând a fi interpretate în favoarea persoanei apărute.

Menționează recurentul că în prezenta cauză, actul de învinuire și sentința de condamnare, sunt rezultatul deducerilor eronate, făcute în lipsa unui suport probatoriu necesar, care nu poate fi dezbătut, care arată direct dacă a existat faptul infracțiunii, cine se face vinovat de săvârșirea infracțiunii, care a fost motivul faptei infracționale; însă - învinuirea dedusă judecății și susținută de instanța de fond, în lipsa unei analize necesare, este una viciată atât prin declarațiile false date de martorii acuzării, caracterul contradictoriu al acuzației fiind determinat și de lipsa unei probe care ar inculpa persoana apărută, însă există suficiente dubii rezonabile de nelegalitatea și netemeinicia actului de învinuire, în concluzie - probatoriu administrat și acceptat de prima instanță, nu este unul suficient, veridic și concludent, pentru o sentință de condamnare.

La acest capitol, Colegiul penal ține a menționa că la 23 aprilie 2026 în adresa instanței a parvenit o cerere de completare a cererii de recurs declarată împotriva

soluției instanței de fond, solicitând a fi examinat împreună cu cererea de recurs depusă inițial.

În motivarea ei, avocatul Leșan Nicolae a menționat că la etapa urmăririi penale, la 17 aprilie 2025 a fost înaintată o plângere împotriva ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț din 19 martie 2025 și ordonanței procurorului din 08 aprilie 2025. Ulterior, a fost înaintat amendament la plângerea înaintată în ordinea art. 313 din Cod de procedură penală împotriva ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț din 19 martie 2025 și ordonanței procurorului din 08 aprilie 2025.

În motivarea plângerii, s-a invocat, că potrivit art. 269 Cod de procedură penală, competența materială pentru efectuarea urmăririi penale este stabilită în funcție de natura infracțiunii. În prezenta cauză, faptele investigate nu intră în competența Inspectoratului de Poliție Soroca, dar în competența unui alt organ specializat, potrivit legii, Centrul National Anticorupție, astfel ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț a fost emisă de către inspectorul principal Petru Ursachi, cu încălcarea competenței după materie. Conform art. 272 Cod de procedură penală, în cazul în care organul constată că nu este competen acest are obligația de a efectua doar acțiunile ce nu suferă amânare și de a transmite cauza procurorului. Or, recunoașterea în calitate de bănuț nu este o acțiune urgentă. În acest context, este de menționat că ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț nu întrunește condițiile legale pentru a fi calificată drept o măsură urgentă în sensul articolului 6 pct. 6) și art. 272 din Cod de procedură penală.

Astfel, menționează recurentul că, deși instanța de fond era obligată să se pronunțe inclusiv asupra legalității ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț, aceasta, contrar prevederilor legale, a reținut că legalitatea actului respectiv a fost deja verificată de către judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Soroca, sediul Central, în procedura prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală, prin încheierea nr. 10-6/2025 din 10.11.2025.

Totodată, instanța de fond a reținut, în mod eronat că prin ordonanța Adjunctului Procurorului General, Sergiu Russu, din 26.03.2025 competența materială ar fi fost „*legal stabilită*”, apreciind că acest fapt ar înlătura preținsele vicii ale actelor procesuale efectuate anterior.

În consecință, invocă că ordonanța adjunctului Procurorului General, Sergiu Russu din 26.03.2025 prin care s-a dispus efectuarea urmăririi penale de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Soroca, sub conducerea Procuraturii raionului Soroca, produce efecte juridice exclusiv pentru viitor, începând cu momentul emiterii ordonanței, neputând acoperi nulitățile deja intervenite.

Procedura de notificare a părților:

Instanța de recurs reține că, la 22 și 23 aprilie 2026, avocatul Nicolae Leșan, acționând în interesele inculpatei Varvara Leșan, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea recursului cu participarea părților. Colegiul penal apreciază însă că această solicitare nu poate fi admisă, întrucât cauza nu prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență. În vederea asigurării unei bune administrări a justiției și a respectării principiului celerității, instanța consideră oportună examinarea recursului fără prezența părților, în condițiile prevăzute de art. 447 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, în procesul penal se aplică legea în vigoare la momentul desfășurării urmăririi penale sau al examinării cauzei de către instanța de judecată. În acest context, Colegiul penal a avut în vedere modificările introduse prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 pentru modificarea unor acte normative, intrată în vigoare la 22.08.2023 și a dispus examinarea recursului în lipsa părților, conform art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, în redacția actualizată.

Părțile au fost informate despre data, ora și locul examinării cauzei și li s-a acordat posibilitatea de a depune referințe. Deoarece până la data examinării nu a fost depusă nicio referință, instanța de recurs a considerat posibilă soluționarea cauzei în baza materialelor existente la dosar.

Aprecierea instanței:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în cererile de recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului ca nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa non-privativă de libertate.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că cauza penală de învinuire a lui Leșan Varvara în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal a fost examinată în procedură generală din motiv că inculpata nu și-a recunoscut

vina în cele comise, respectiv apărătorul său Leșan Nicolae a pledat în fața instanței pentru adoptarea unei sentințe de achitare.

În continuare, Colegiul penal remarcă că potrivit recursului înaintat de avocatul Leșan Nicolae în interesele inculpatei Leșan Varvara și-a manifestat dezacordul cu sentința contestată în latura stabilirii vinovăției, considerând că în privința lui Leșan Varvara urmează a fi emisă o decizie de achitare, dat fiind că acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

În acest context, în pofida faptului că în instanța de fond inculpata Leșan Varvara nu și-a recunoscut vina în cele comise iar prin intermediul avocatului Leșan Nicolae a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare, Colegiul penal conchide că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Leșan Varvara a săvârșit infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală examinată și care au fost corect apreciate de instanța de fond, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concluzivității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

De rând cu acesta, Colegiul penal ține a menționa faptul că inculpata Leșan Varvara nu și-a recunoscut vina în cele incriminate, instanța de fond și-a argumentat soluția prin următoarele probe administrate și cercetate pe parcursul cercetării judecătorești:

- **declarațiile martorului *******, care fiind audiat în ședința de judecată sub jurământ, a declarat că, la data de 07.03.2025, era implicat în serviciul de menținere a ordinii publice și patrulare rutieră pe teritoriul raionului Soroca, împreună cu colegul său *****, utilizând automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid”, cu numărul de înmatriculare *****.

Martorul a declarat că, la data de 08.03.2025, în jurul orei 05:00, pe traseul R-14, la intrarea în municipiul Soroca din direcția Otaci, au stopat un automobil de model „Ford Transit”, condus de o persoană de gen masculin, în care, în calitate de pasager, se afla inculpata Varvara Leșan. În cadrul verificării efectuate de către colegul său, *****, conducătorul automobilului a fost întrebat dacă deține actele de proveniență asupra mărfii transportate, acesta comunicând că nu are atribuții asupra mărfii și că responsabilitatea aparține inculpatei Varvara Leșan.

Potrivit declarațiilor martorului, conducătorului auto și pasagerei le-a fost comunicată necesitatea deplasării la sediul Inspectoratului de Poliție Soroca, în vederea efectuării unor verificări suplimentare privind proveniența mărfii transportate. Ulterior, inculpata Varvara Leșan s-a apropiat de automobilul de serviciu și a aruncat pe bancheta din față patru bancnote cu nominalul de 50 lei

fiecare, pentru a evita deplasarea la sediul poliției. În consecință, la fața locului a fost solicitată intervenția grupei operative pentru documentarea cazului.

Martorul a mai relatat că stoparea automobilului a avut loc în contextul unor măsuri de verificare desfășurate în cadrul operațiunii „Truck & Bus”, organizată în scopul depistării transportării ilegale a mărfurilor, menționând că automobilul stopat era vizibil încărcat cu marfă. Totodată, acesta a precizat că echipajul de patrulare activa și în contextul unor informații privind comiterea anterioară a unui jaf într-o locuință din satul Rublenița.

Conform declarațiilor martorului, după stoparea automobilului, atât el, cât și colegul său au verificat vizual marfa transportată, fiind prezentate anumite acte, al căror conținut nu și-l amintește. Din motivul imposibilității efectuării unor verificări amănunțite la fața locului, s-a decis continuarea verificărilor la sediul poliției. Martorul a indicat că inițiativa privind deplasarea la Inspectoratul de Poliție Soroca și constatarea eventualei lipse a unor acte de proveniență a aparținut colegului său, *****.

Totodată, martorul a confirmat că banii au fost aruncați de inculpată pe bancheta din față a automobilului de serviciu, prin ușa deschisă din partea dreaptă-față, în timp ce acesta se afla în exteriorul vehiculului, înțelegând că suma respectivă era oferită pentru a fi lăsați să plece fără efectuarea verificărilor la sediul poliției.

De asemenea, martorul a declarat că serviciul de patrulare a fost desfășurat în intervalul 07.03.2025, ora 18:30 – 08.03.2025, ora 06:30, conform foii de parcurs și graficului stabilit de Direcția Patrulare Nord, iar pe marginea cazului a fost audiat de două ori: inițial la fața locului și ulterior de către organul de urmărire penală, peste aproximativ două-trei zile.

-declarațiile martorului *****, care fiind audiat în ședința de judecată sub jurământ, a menționat că nu o cunoaște pe inculpata Varvara Leșan și că, la data de 08.03.2025, se afla în serviciul de menținere a ordinii publice împreună cu colegul său Ghenadie Sochircă, patrulând pe teritoriul raionului Soroca, în conformitate cu ruta și graficul stabilit.

Martorul a declarat că, în dimineața zilei respective, fără a putea indica ora exactă, au stopat un mijloc de transport de tip furgon, asupra căruia au apărut anumite suspiciuni, generate inclusiv de aspectul exterior al vehiculului, care, în opinia sa, nu corespundea integral cerințelor Regulamentului circulației rutiere și standardelor de exploatare a vehiculelor.

Potrivit declarațiilor sale, după stoparea automobilului, atât el, cât și colegul său s-au apropiat de conducătorul auto, s-au legitimat și au solicitat actele pentru control. În cadrul discuției, conducătorul auto a fost întrebat despre marfa transportată în compartimentul din spate al vehiculului, aceasta fiind vizibilă din exterior. Șoferul a comunicat că transportă bunuri de mâna a doua și bunuri noi,

destinate comercializării în piață, precizând că responsabilitatea pentru marfă aparține pasagerei, Varvara Leșan.

Martorul a relatat că inculpata a intervenit în discuție și a declarat că ea răspunde de marfă și de actele aferente, prezentând mai multe facturi, care însă, în opinia sa, nu justificau proveniența bunurilor transportate. Având în vedere cantitatea mare de marfă și numărul actelor prezentate, precum și imposibilitatea verificării acestora la fața locului, persoanelor aflate în automobil li s-a solicitat să se deplaseze la sediul Inspectoratului de Poliție Soroca, pentru verificări suplimentare și acumularea materialelor necesare.

Conform declarațiilor martorului, inculpata a încercat în repetate rânduri să îl convingă să nu o conducă la sediul poliției și să nu îi fie întocmit proces-verbal, oferindu-i bani. Acesta a precizat că a avertizat-o de mai multe ori să înceteze asemenea acțiuni și să urmeze echipajul la sediul poliției pentru verificări. Cu toate acestea, inculpata a continuat să insiste pentru a evita deplasarea la Inspectoratul de Poliție Soroca.

Martorul a declarat că, la un moment dat, inculpata Varvara Leșan a urcat în automobilul de serviciu, pe locul din față-dreapta, și i-a pus în brațe, împreună cu anumite acte, suma de 200 lei. După acest incident, și după avertismentele repetate adresate inculpatei, acesta a apelat serviciul unic „112”, solicitând intervenția unui echipaj al Inspectoratului de Poliție Soroca pentru documentarea cazului. La sosirea grupei operative, martorul a prezentat circumstanțele cazului și a comunicat că inculpata i-a oferit suma de 200 lei.

Audiat suplimentar asupra circumstanțelor cauzei, martorul și-a menținut integral declarațiile depuse în faza urmăririi penale și în fața instanței, confirmând că automobilul de model „Ford Transit”, condus de soțul inculpatei, a fost stopat prin utilizarea girofarului și a semnalului sonor, în timp ce se deplasa din direcția satului Rublenița spre municipiul Soroca. Acesta a precizat că suspiciunile privind vehiculul se refereau în principal la aspectul exterior al acestuia, fiind vorba despre un automobil mai vechi, cu anumite neconcordanțe tehnice, însă fără a documenta contravenții în acest sens.

Martorul a explicat că, în calitate de superior al echipajului, el a luat decizia stopării automobilului. Deși actele privind revizia tehnică erau în regulă, conducătorul auto a fost avertizat verbal să înlăture anumite deficiențe constatate, fără întocmirea unui proces-verbal contravențional, având în vedere inclusiv vârsta înaintată a acestuia.

Totodată, martorul a confirmat că, în faza urmăririi penale, a indicat drept motiv al stopării și desfășurarea operațiunii „Truck & Bus”, precizând că aceasta a constituit unul dintre motivele verificării, alături de informațiile operative privind comiterea unui furt sau jaf în satul Rublenița, despre care fusese informat de către colegi.

Acesta a mai declarat că nu a efectuat verificări detaliate asupra mărfii transportate, constatând anumite neclarități și solicitând inculpatei să se deplaseze la sediul poliției pentru verificări de către persoane competente, inclusiv sub aspectul legalității activității comerciale desfășurate de aceasta. Martorul a precizat că inculpata i-a comunicat că se deplasau la piață pentru comercializarea mărfurilor.

În continuare, martorul a concretizat că, în momentul în care inculpata i-a pus în brațe suma de 200 lei, aceasta a afirmat că banii sunt „pentru a cumpăra flori soției”. Cu toate acestea, martorul a înțeles că scopul oferirii banilor era evitarea deplasării la Inspectoratul de Poliție și a verificării mărfii, cu atât mai mult cu cât inculpata fusese avertizată anterior să înceteze asemenea acțiuni.

În final, martorul a reiterat că existau anumite abateri minore privind starea tehnică și aspectul exterior al automobilului, însă acestea nu au fost documentate contravențional, limitându-se la avertizarea verbală a conducătorului auto. Ulterior acțiunilor inculpatei, cazul a fost preluat de grupa operativă. În opinia martorului, inculpata i-a oferit suma de bani deoarece nu deținea actele necesare de proveniență asupra mărfii și urmărea evitarea verificărilor de către organele competente.

Constatarea existenței infracțiunii, identificarea făptuitorului și constatarea vinovăției, se mai atestă și prin următoarele mijloace de probă, în particular:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08 martie 2025 cu foto tabelul anexă, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și anume mijlocul de transport de serviciu de model ”Skoda Rapid” cu numărul de înmatriculare *****, unde de pe bancheta pasagerului din față au fost depistate și ridicate patru bancnote cu nominalul de 50 (cincizeci) lei, cu seriile E.0241 nr. 605004, E.0252 nr. 507865, E.0216 nr. 721066, E.0204 nr. 382545 (*vol. I, f.d. 16-26*);

- procesul-verbal de ridicare din 17 martie 2025, potrivit căruia de la ***** a fost ridicat un suport optic de tip DVD-R, pe care au fost stocate două fișierele video intitulate ”Leșan Varvara 1” și ”Leșan Varvara 2” înregistrate prin intermediul camerei de corp a angajatului (*vol. I, f.d. 54*);

- procesul-verbal de examinare din 18 martie 2025, potrivit căruia a fost supus examinării suportul optic de tip DVD-R, pe care au fost stocate fișierele video intitulate ”Leșan Vera 1” și ”Leșan Vera 2” înregistrate prin intermediul camerei de corp a angajatului *****, ce confirmă acțiunile cet. Leșan Varvara de transmitere a sumei de 200 lei (*vol. I, f.d. 56*);

Din secvența video denumită ”Leșan Vera 1” s-a reținut că ”se observă cet. Leșan Varvara lângă automobilul de poliție, iar în spatele acesteia se observă automobilul de model Ford Transit cu numărul de înmatriculare *****, unde ultima poartă o discuție cu angajații de poliție, la începutul secvenței nu se înțelege ce comunică cet. Leșan Varvara, pe parcurs se deslușește cum ultima este întrebată

de către angajatul poliției dacă a fost avertizată să nu propună bani polițiștilor, *la care ultima a răspuns că a înțeles și mai mult nu se va repeta, ulterior angajatul poliției se apleacă în mașina de unde pe bancheta de la pasager din față se observă câteva bancnote cu nominalul de 50 lei și careva acte, din secvența video nu este clar ce reprezintă, unde în continuare polițistul i-a telefonul, după care se observă că cet. Leșan Varvara îl roagă să nu apeleze, în continuare se aude că polițistul solicită intervenția grupei operative”*.

La vizionarea secvenței video denumită ”Leșan Vera 2” s-a reținut că ”se observă cet. Leșan Varvara lângă automobilul de poliție, iar în spatele acesteia se observă automobilul de model Ford Transit cu numărul de înmatriculare *****, ultima poartă o discuție cu angajații de poliție și anume angajații poliției îi explică că în momentul când ultima a fost avertizată să i-a banii atunci trebuia să-i ia”.

- Corpurile delict, recunoscute și anexate prin ordonanța din 19.03.2025, patru bancnote cu nominalul de 50 (cincizeci) lei, cu seriile E.0241 nr. 605004, E.0252 nr. 507865, E.0216 nr. 721066, E.0204 nr. 382545, care prin Ordonanța din 19.03.2025 (Vol.I, f.d.27) au fost transmise spre păstrare către Direcția Gestionare Bunuri Confiscate a Serviciului Fiscal de Stat, conform actului nr. 142 din 17.04.2025 (vol. I, f.d.28, 94).

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța conchide că învinuirea adusă inculpatei Leșan Varvara este întemeiată, acțiunile acestuia fiind just calificate în temeiul art. 325 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative: *coruperea activă, adică oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza de urmărire penală și admise de prima instanță, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

De rând cu aceasta, Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în prezenta speță.

În ponderea acestui fapt, concluzionând temeinicia sentinței de condamnare adoptată, printr-o apreciere obiectivă a probatorului pe caz, ce a servit obiect de

cercetare judiciară și cu referire la normele procesual-penale aplicabile speței date, ce confirmă vinovăția inculpatei Leșan Varvara în comiterea infracțiunii prevăzute de la art. 325 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal va dispune respingerea ca nefondate a cerințelor de achitare a părții apărării dat fiind contrare cauzei supusă examinării.

Or, aprecierea subiectivă a probatoriului de către recurent, în opinia Colegiului penal nu poate fi luată în considerație în condițiile în care nu există nici un temei pentru a da o nouă apreciere asupra bazei probante, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

De asemenea, instanța de recurs reiterează că simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de fond nu cade sub incidența art. 444 Cod de procedură penală, iar în acest aspect, Colegiul penal ține a trece în revistă că, reieșind din recursul formulat de apărătorul Leșan Nicolae în interesele inculpatei Leșan Varvara acesta nu a invocat în drept nici un temei legal care ar genera intervenția instanței ierarhic superioare de a repara o careva eroare de drept, pretinsă a fi comisă de instanța de fond.

În situația dictată, tezele punctate de apărare pe fonul aprecierii bazei probante, competența materială a OUP, neconcordanțele între declarațiile martorilor ***** și ***** , pretinsele date eronate a locului comiterii faptei penale (traeul R-14), legitimitatea operațiunii „Trak & Bus” - nu poate fi interpretat ca obligație succesivă a instanța de recurs să combată deja argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției, mai cu seamă că la acest capitol instanța de fond o oferit o apreciere justă și demnă de a fi susținută în ordine de recurs.

Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 din CEDO (a se vedea hotărârile CtEDO Moreira Ferreira v. Portugalia (nr. 2), 2017, § 84; S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România, 2013, § 40). De asemenea, instanța de recurs poate, printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în recurs, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (a se vedea hotărârile CtEDO Garcia Ruiz v. Spania, 1999, § 26; Stepanyan v. Armenia, 2009, § 35).

În această optică, instanța de recurs subliniază că, la această etapă, nu analizează mijloacele de probă, nu reevaluează materialul probator și nu stabilește o altă situație de fapt decât cea stabilită de instanțele de fond. Aceasta este responsabilitatea instanțelor inferioare, care au evaluat probele și au apreciat corect circumstanțele cazului, nefiind astfel depistate careva dubii asupra acestora.

Nerecunoașterea vinei de către inculpată, instanța de recurs o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto încrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea

declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și acest fapt nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Urmare celor expuse, instanța reține că, ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității soluției instanței de fond.

În acest ritm, Colegiul penal consideră ca fiind insignifiant speței argumentul recurentului menționat inclusiv în cadrul amendamentului la cererea de recurs declarată împotriva soluției instanței de fond, or acesta de asemenea a constituit obiect de examinare în primul set de proceduri, iar în ordine de recurs nu sau depistat careva disensiuni.

Mai mult ca atât, Colegiul penal nu poate accepta ca fiind viabilă justiției poziția avocatului referitor la chestiunile ce țin de nulitatea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț din 19 martie 2025 a ordonanței procurorului în Procuratura Soroca din 08 aprilie 2025, precum și pretinsa constatare eronată a instanței de fond referitor la competența materială legal stabilită prin ordonanța adjunctului Procurorului General, Sergiu Rusu din 26 martie 2025 în condițiile în care aserțiunile punctate nu au forța convingerii unui observator obiectiv ce ar legitima o eventuală soluție de achitare în privința inculpatei Leșan Varvara în comiterea infracțiunii prevăzute de la art. 325 alin. (1) Cod penal.

Aferent, Colegiul penal ține a trece în revistă faptul că potrivit prevederilor art. 251¹ Cod de procedură penală determină cazurile de nulitate absolută, tot odată potrivit art. 251² alin. (1) Cod de procedură penală, reglementează faptul că, încălcarea dispozițiilor legale, altele decât cele prevăzute la art.251¹, *determină nulitatea actului în cazul în care a fost afectat caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților*, pe când recurentul în cadrul cererii de recurs și amendamentului formulat nu a motivat în mod cert în ce a constat totuși afectarea inerentă a caracterul echitabil al procesului penal precum și lezarea drepturilor și libertăți inculpatei Leșan Varvara.

Prin urmare, Colegiul penal ține a menționa că poziția recurentului vis-a-vis de soluția oferită pe caz este pur subiectivă, neavând astfel la bază careva date obiective ce ar răsturna setul probator prezentat de acuzare în susținerea vinovăției inculpatei Leșan Varvara.

În această operă, Colegiul penal reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în coroborare cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip.

La acest capitol instanța de recus reține că recursul declarat nu s-a bazat pe chestiuni imperioase ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a

normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației oferită de prima instanță.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal reține că prima instanță corect a constatat că în acțiunile inculpatei Leșan Varvara sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CEDO, care în pct. 37 a hotărîrii sale în *cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010* statuează că art. 6§1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunînd un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La capitolul individualizării pedepsei Colegiul reține că, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, în acord cu care persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixe în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Astfel, la stabilirea categoriei pedepsei instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria ușoară, prezentând un pericol cu grad avansat, care prejudiciază în esență buna desfășurare a activității în sfera publică, de motivul acesteia, de personalitatea celei vinovate, anterior nefiind judecată, prezența circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 lit.a) Cod penal (*săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave*), lipsa circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 Cod penal.

La fel, Colegiul penal reține că, în baza art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În această ordine de idei Colegiul penal atestă că, sancțiunea art. 325 alin. (1) Cod penal prevedea pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale,

Astfel, Colegiul penal constată că prima instanță a ajuns la concluzia justificată de a stabili inculpatei Leșan Varvara pedeapsa penală sub formă de amendă 500 (cinci sute) u.c., echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, considerând că această pedeapsă va atinge scopul sancțiunii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatei, precum și de prevenire a comiterii de noi infracțiuni atât din partea inculpatei, cât și din partea altor persoane.

În continuare, fiind soluționată chestiunea corpurilor delictive și a mijloacelor materiale de probă Colegiul penal ține a menționa că și în această parte soluția instanței de fond este fondată.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 16 ianuarie 2026, menținând sentința atacată fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Recursul avocatului Leșan Nicolae în interesele inculpatei Leșan Varvara declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 16 ianuarie 2026, adoptată în cauza penală în privința lui **Leșan Varvara** se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

**Președinte de complet,
Judecător:**

Judecător:

Judecător: